

Arrest

nr. 73 950 van 26 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 25 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 december 2011 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 27 december 2011.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. DE PONTHERE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1.1. Verzoekster, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gevraagd heeft om gehoord te worden, voert ter terechtzitting vooreerst aan dat artikel 39/73 van deze wet het gelijkheidsbeginsel van de artikelen 10, 11 juncto artikel 191 van de Grondwet schendt nu dit artikel wordt toegepast op een zaak die niet onontvankelijk is en niet kennelijk ongegrond. Zij vraagt dan ook de volgende prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen: *“Schendt het artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in de mate dat deze wetsbepaling een verschillende behandeling impliceert tussen de kandidaat-vluchtelingen die onmiddellijk moeten verschijnen voor een kamer, waarvan de Voorzitter zich niet heeft uitgesproken over het beroep en deze die moeten verschijnen voor een alleensprekend lid, dat tevoren op zicht van*

het verzoekschrift en zonder enig tegensprekelijk debat geoordeeld heeft dat het beroep kan worden verworpen, zonder dat het in casu handelt over een specifiek geval van onontvankelijkheid of kennelijke ongegrondheid?"

1.1.2. Met toepassing van artikel 26, §2, derde lid van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof is de Raad, wiens arresten vatbaar zijn voor beroep tot vernietiging bij de Raad van State, niet gehouden het Grondwettelijk Hof te verzoeken op een prejudiciële vraag uitspraak te doen wanneer hij meent dat het antwoord erop niet onontbeerlijk is om uitspraak te doen.

Te dezen toont verzoekster niet aan en ziet de Raad niet in dat het antwoord op de voorgestelde prejudiciële vraag onontbeerlijk is om uitspraak te doen. Op het verzoek wordt bijaldien niet ingegaan.

1.2.1. Verzoekster voert verder aan dat voormeld artikel 39/73 artikel 39 van de procedurerichtlijn 2005/58/EG en de artikelen 3 en 13 EVRM schendt. Dit artikel 39 laat immers een onderscheid in behandeling van rechterlijke beroepen over de gegrondheid van het asiel niet toe.

1.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekster niet nader, laat staan genoegzaam, uiteenzet op welke wijze voormelde bepalingen zouden zijn geschonden. Buitendien wijst de Raad erop dat voormeld artikel 39/73 in een debat op tegenspraak, met de mogelijkheid opmerkingen te kunnen doen kennen tijdens een terechtzitting, en in de gelijke rechten voor de procespartijen voorziet.

1.3. Tot slot beperkt verzoekster er zich toe haar vorige verklaringen te bevestigen.

2. Verzoekster bezit de Russische nationaliteit. Zij brengt in haar relaas geen feiten aan die erop wijzen dat zij in Rusland een vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van voormelde wet van 15 december 1980 koestert of er een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet loopt. Verzoekster kan zich derhalve onder de bescherming stellen van haar land van nationaliteit, Rusland. Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Verzoekster kan niet als vluchteling in de zin van voormeld artikel 48/3 worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van voormeld artikel 48/4 in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig januari tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER